

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1866-02-25)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1866-02-25)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 154. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000128.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.
Vallekilde, 25. febr. 1866.

... Se nu er Nørregård rejst, vel indsvøbt i min lammeskindspels ad Slagelse til; og 6 andre gæster, som jeg i dag har — nogle for resten ganske fortrinlige folk fra Ubby-menigheden — de er gået ind at besøge Hoff, så nu har jeg lidt ro.

Og sådan et prægtigt brev jeg da fik fra dig. Hvor s. 155det dog er underligt Marie, at dit ophold i København skal blive netop, som jeg mest ønskede mig det! Det er jo aldeles, som om du lever mit ungdomsliv om igen; vi får jo historie til fælles. Jeg tænker, det skal blive ganske særdeles nyttigt og yndigt for hele vort fremtidsliv; nu kan vi tale sammen om så mange, glæde os sammen over så meget, vi ikke har kunnet før. Det er dog så herligt! — Det har rigtig været dejligt for dig at være så meget sammen med Birkedal. Og så synes jeg også, det er morsomt, at du sådan bliver kendt med Termansen; det har jeg ønsket så meget; men især at du kommer så tit hos Grundtvigs.

Og så ballet! Tror du, jeg vilde blive ked af at læse derom? du kan tro nej! ... Jeg er så glad, så glad over, at du om også sent får en ungdom. Du ved, at jeg har ofte følt mig trykket ved tanken om, at jeg slet ikke kunde føre dig ud, hvor du på den vis rigtig kunde slå dig løs. Jeg er tidlig bleven stille af mig, og livets alvor har tidlig trådt mig i møde; men så er det så mageløs godt, at du fra andre sider føres ud i munterheden; ti du skulde jo blive min medhjælp, og jo mere ungdomsfriskhed du har, des bedre for mig; for så får jeg jo med deraf. Da jeg læste dit brev, syntes jeg, at jeg levede en del af min egen ungdom om igen:

»Din ungdom jeg min anden ungdom skylder; —
du er en Ydun — gid jeg var en Brage!« ...

Du fik jo talt med hjulmanden, og nu ved du da, hvorledes mine sager står. Hvor er denne væntetid pinagtig for mig!! Men jeg får jo være tålmodig! Ak det er så nemt sagt, men så vanskeligt at opfylde ... Jeg skal nu atter til i denne uge at have lange kedelige forhandlinger med Erik Eriksen og hjulmanden, om hvor højt vi tør gå i prisen, og skulde så baronen forlange derover, da — ja — da ser jeg ingen udvej mere til at kunne blive her i Vallekilde. Måske kan jeg da komme til Hørve; men det er ikke meget rimeligt; og da må jeg sige farvel til denne yndige plet, til den lille velsignede menighed, til — ja det bliver det værste — til Hoff. Det vil blive uhyre drøjt, og jeg kan dårligt med at tænke derpå. Nej, jeg kan kun bede Gud fader lede alt efter sin vilje. Nu får vi se, jeg kan ikke tænke mig, at det skal gå sådan, men tror bestandig, at der nok på en eller anden måde s. 156vil vise sig en udvej. Bed sammen med os herude! vi vil så nødig skilles ad!

— I onsdags havde vi et rigtig rart besøg af pastor Mohr fra Værslev, som er født på Island. Han fortalte fortrinligt både om formiddagen og eftermiddagen om Island — til stor glæde for karlene. Han var kendelig så glad ved skolen, som jeg endnu kun har set få være det. Da han gik, spurgte han, om vi havde en bøsse til skolen her, for han vilde endelig give bidrag dertil; og da så Hoff fortalte ham om den påtænkte forening, vilde han straks være med dér og udbetalte straks 2 rdlr.

Dagen derpå fik jeg sådan et yndigt lille brev fra moder; ... og deri fortalte hun mig, at Nørregård vilde komme herud ... Du kan nok vide, at det var mig en stor glæde at få en af mine gamle venner at se her. Det var blot kedeligt, at han skulde komme, lige mens det kedelige vrøvleri om byggeplads står på. Jeg fik et værelse til ham nede hos Lars Andersen, og således havde jeg ham i ro næsten hele tiden. Om fredagen fortalte han en saga for eleverne; det syntes de godt om.

I går var det Tranbergs fødselsdag. Jeg havde om morgenen holdt — sådan et virkelig godt (!) — foredrag om aser og jætter. Vi vandrede derpå over til Tranberg, og dér gav eleverne ham en stor, smuk tobakspibe. Derpå gik vi alle over i præstegården, hvor klaveret var flyttet ind i storstuen, og dér spillede Nørregård for os.

Om eftermiddagen kørte jeg over til Svinninge, dér har dannet sig en forening af bønder, hvor der første gang skulde tales. Dertil var jeg indbudt. Jeg talte om bondens stilling i fortid og nutid ... Da jeg kom tilbage, var alle her samlede i almueskolen. Tranberg havde holdt sit aftenforedrag dér, og nu var der dækket bord. Dér havde vi et rigtig rart lille gilde.

Hils nu fader! Tak ham tusende gange ... for alt hvad han sendte; det kom vel herud og kom så udmærket til pas. Ti lige den foregående dag havde jeg haft den kedsommelighed, at Peder Frederiksens kone havde taget sig så grulig nær og grædt og grædt over, at der aftenen forud havde været noget i vejen med maden, så karlene havde klaget til mig. Nu klaredes hendes ansigt op ...